

protož vodě vy uškodíte.
Vy pak tento obyčej máte:
60 sedláčkóm vodu oddáte.
Sedláciť mnozí pijí mnoho vody,
v všední dni, v svátky nebo v hody;
za vínoť jest jim mnoho dáti
musiet se vodě neliknovati,
65 chtějíc své děti živiti,
musiet oni mnoho vody píti.
Pakli kto počtí vínem kterého sedláka,
dát jeho žena jemu za to hrnek mléka;
neboť má z toho chválu i veselé,
70 žeť její muž jedl jalové zelé,
že nemohl jeho tehdaž požíti,
musil je vínem smočiti;
Potom jemu děkovati bude,
že on prvé toho zelé zbude.
75 Držiž, ktož chce, s kterýmkoli,
jižť chceta mieti svú vůli;
protož chceta se o ni slovy séci
dobře, lépe nežli kteří meči.
Nelzeť jich jest rozvaditi,
80 musiet se dosti navaditi:
kdyžť sobě řeči dosti dáta,
potom se o vše srovnáta.

199 b

Tuto voda bude haněna od vína.

Mistr svatého Písma jeden
85 svý vůle byl jest nezbeden;
povoli sobě jednú v téj lakotě,
ažť se umdli na svém životě:

jedl krmí lahodných mnoho,
k tomu se opie vínem z toho,
90 až sebú nic již nevládníeše,
protož nevěděl, což sám bieše;
tehdaž ho tovaříšie jeho
odejdú jakžto umrlého.
V téj otrapě jemu se zdáše,
95 žeť jej anjel pěstováše,
a nesieše jej v třetíe nebe,
anť bieše právě jakžto bez sebe.
Tuť jest tajné věci viděl,
potom svým bratřím pověděl,
100 řka: „Viděch Boha na výsosti,
sedícíeho v své velebnosti;
tohoť velmi pilně patřich,
až se strachy vešken třasiech,
co toto bude nebo má býti,
105 zdaliť chtieše súd tu býti.
Voda s vínem se svadily,
proti sobě se zasadily,
protož voda velmi víno hanieše,
dobře hrze nežli víno býti chtieše.
110 A tak se velmi spolu haniechu,
až bieše podobno k smiechu.
Vodať se chváli již počátkem:
»Protož tiem velebným ostatkem,«
řkúc, »nenie oheň, země, vietř a voda?
115 Nebo to čtvero jest světu zploda,
jimižto veškeren svět živ jest,
protož toho voda jmá čest.«
Chváláci se násilně tiem,
žeť jest stvořena Bohem samým,

120 Duchem svatým počistěna bieše,
nebo se nad ní před věkem vznášíše;
a že jest stvořena na počátce
všeho světa, řkúc na krátce,
z tohoť jest chtěla mieti chválu,
125 dobře nad víno nemalú.

*Víno vodě odpovídá
a proti sobě mluvíti nedá.*

Víno k tomu odpovědě
potom vodě, tak povědě:
130 »Obyčej tento lidé mají,
žeť mě mnozí rádi požívají;
když kto chce z nich hody činiti,
žeť mnohý k tomu vína musí dobyti;
a žeť napřed dadie pitie sprostnějši,
135 a potom pak po něm lahodnějši:
též Buóh milý chtěť tě napřed dáti
tomuto světu tebe požívati;
protož mne potom lahodnějšie,
k tomu pitie ušlechtilejšie,
140 byť všichni hříšníci pili,
potom tiem chutnějši byli.«

Bez studu tu voda odpovědě:

Voda k tomu odpovědě
řkúc: »Ját to do sebe vědě,
145 mněť kořen Buóh dal sladkosti,
všie chuti i velebnosti;
protož sám mne Buóh chtěť požíti,

když sobě byl kázal vody dáti,
tehďáž, kdyžto nad studnicí seděl
160 a oné pohance tak pověděl:
„Ženo, daj mi také vody pít!“
Tut žádal mne Kristus požíti,
čisté vodičky nápoje;
zdali toto nenie chvála moje,
165 že já, voda, toto stvoření,
teku již z rajskeho koření?«

Vino vodě odpovídá.

Vino odpovědě tomu tak,
řka: »Ját pak lepší vědě však!
100 Nebo u vinné mé jahodě
nelzeť jest tuto přijíti vodě;
protož Buóh tomu koření moc dal,
v němžto jest pitie zachoval:
ktož pie víno miese s vodú,
165 shyzdí víno, učíní škodu.
Protož má z toho hubený hřiech,
potom učíní lidem smiech;
čili to pro mdlú činí hlavu?
Protož opatř svú postavul«

170 *Voda vtnu odpovídá.*

Voda odpovědě tomu take
řkúc: »Ját to vědě všake.
Jsút mnozí na světě lidé,
ještoť se za to oni nic nestydie,
175 žeť mne rádi vždy požívají,

protož toho lékařstvie mají:
v létě, kdyžto velmi horko bývá,
onen pije, tento tvář umývá.
Ve Čteníť jest o tom psáno,
180 žeť jest vodě lékařstvie dáno:
v rybníce, v kterýž anjel stupoval,
mnohét jest nemocné uzdravoval.
Protož, což jich jest zdrávo na duši
skrže křest, toť každý řeci muší.«

185 *Vino odpovídá vodě.*

Vino vece: »Tot jest tak,
toť já také vědě však,
že jsi ty tak sprostná ta voděna
a právě hlúpá jsi chudina;
190 protož jsi pravá chudomačka,
vždyť se s tebe strhá sračka.
Protož jsi ty hrubé stvoření;
ale méť jest hrdé koření:
v toběť se vždy válejí svině,
195 ale toť jim jest draho u víně.
Poněvadž apoštol, take Buóh celé,
že Thymotheus na svém těle
uzdraven byl v svém životě
vínem skrže jeho skrovné napitie.
200 Ktož mě kdy skrovně požívají,
mnohých neduhóv zbývají.«

takež jakož kdy dřéve milf.
430 Chciť toto vziati v ruce sám,
mluviti vám již o tom nedám.«

Oba své řeči přestasta,
k tomu jemu vše v ruce poručista.
Mistr takto mezi nimi stoje
435 vece: »Slyšta, paní moje,
již já také povědě vám
to, což nejlepšího viem k vám:
Pán Buóh, ješto všechno stvořil,
vodu, víno k tomu jest zpósobil,
440 dal jest vodu bydlu světskému
a vínoť jest dal duchovníemu.
Toto obé jest Božie vzplozenie,
jestiť kniežčieho urozenie:
nebo duchovní stav bez světského,
445 k tomu světský bez duchovníeho,
sám jeden stav nemóže státi,
aniž Pánu Bohu chvály vzdáti.
Jeden bez druhého státi nemuóž,
toť každý věděti muóž:
450 mše bez vína nemóže býti,
vodyť jest také k vínu vždy přilíti;
neboť jest toto sám Buóh ustavil,
ktož jest pak ten, ješto by to stavil,
nebo zbořil takú vieru naši?
455 Byl by podoben k Jidášši.

*Tuto mistr chce pravdu pověděti,
protož račtež poslúchati chtieti.*

Vodyť jest světu potřeba,
potom vína také třeba;
460 protož oba sta již dobrého rodu,
nebuďtaž sobě na tu škodu.
Pomáhajž pak jeden druhému,
slíbíta se oba pánu svému,
jenž vás sem mezi ny poslal,
465 tomuto světu k požitku dal.
Nehněvajtež více sebe;
dokudž jest země i nebe,
dotud mezi vámi příměří ukládám
túto mocí, ještoť od vás mám.
470 Mluvtež dobré vždy o sobě,
nemajíce závisi více k sobě,
nečiňte sobě v tom škody,
ktož pije více vína nežlí vody:
nebo ktož chce více vody píti,
475 snad nemá vína čím platiti;
protož poručtaž toto spolu Bohu,
ať lidé pijí, cožť koli mohú.«